

ΕΤΟΣ 62ον

14 Σεπτεμβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (3198)

ΣΤΑΥΡΟΣ, Ο ΦΥΛΑΞ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

Ἡ ἅγια Ἐλένη, ἀγαπητοί ἀδελφοί, μτέρα τοῦ ἐπίσης ἁγίου αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, μετέβη στά Ἱεροσόλυμα μέ σκοπό νά βρεῖ τόν Τίμιο Σταυρό. Ἡ εἶδηση τῆς εὑρέσης τοῦ πανσεβάσμιου Ψύλλου (Μάιος τοῦ 325) περιέτρεξε ὅλη τήν ἐπικράτεια καί ἀπό παντοῦ οἱ πιστοί κατέφθαναν γιά νά προσκυνήσουν καί νά λάβουν τήν εὐλογία Του. Στό σημεῖο τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ κτίστηκε κατόπιν διαταγῆς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου πανέμορφος ὁ ναός τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου ὁ πατριάρχης Μακάριος ὕψωσε τόν Τίμιο Σταυρό στίς 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 335, ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ. Αὐτή τήν Ὑψωση ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα.

Τό 614 πάλι, οἱ Πέρσες ἐπέδραμαν στά Ἱεροσόλυμα καί ἔκαναν μεγάλες καταστροφές. Πῆραν τή μεγάλη λειψανοθήκη, μέσα στήν ὁποία ἡ ἅγια Ἐλένη εἶχε τοποθετήσει τόν Τίμιο Σταυρό, καί ἔσυραν αἰχμαλώτους τόν πατριάρχη Ζαχαρία καί πολλοούς πιστούς. Ὑστερα ἀπό 14 χρόνια ὁ αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος ἐκστράτευσε ἐναντίον τῶν Περσῶν, τοὺς κατανίκησε, πῆρε πίσω τόν Τίμιο Σταυρό καί ἐλευθέρωσε τόν πατριάρχη Ζαχαρία καί ὅσους πιστούς ὑπῆρχαν τότε καί ἐπέστρεψε στήν Κωνσταντινούπολη. Κατέβηκε μετά στά Ἱεροσόλυμα, κι ἐκεῖ ὁ πατριάρχης Ζαχαρίας ὕψωσε τόν Τίμιο Σταυρό πάλι στίς 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 628.

«Φρικτό σύμβολο»

Ὁ Σταυρός εἶναι τό κέντρο τῆς ζωῆς μας, εἶναι τό κέντρο καί τῆς λειτουργικῆς μας ζωῆς. Εἶναι ἀμέτρτες οἱ φορές πού τόν σχηματίζουμε στή διάρκεια τῆς θείας Λειτουργίας. Ἡ πορεία μας καί ἡ λατρεία μας εἶναι ἀναστάσιμες καί γι' αὐτό σταυρικές.

Ὁ Νίκος Πεντζίκης θεωρεῖ τόν Σταυρό «γεωγραφία τῶν ὀριζόντων του», ὅπως ἔχει μέ χαρακτηριστικό τρόπο. Στά τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα, διευκρινίζει, ὁ ἄνθρωπος προσπλῶνεται καί πάσχει, ἀναζητώντας τή δυνατότητα νά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30)

Ἡ Σταύρωση τοῦ Χριστοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Προεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σὺ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἀνωθεν. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἐβραϊστί δὲ Γαββαθᾶ. Ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὥσει ἔκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῆ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤγαγον· καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται ἐβραϊστί Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένος Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένος ἐβραϊστί, ἐλληνιστί, ῥωμαϊστί. Εἰσπήκισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· Ἴδου ἡ Μητὴρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστα, κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

ὑπερβεῖ τὸν θάνατο. Οἱ ἰῆγοι τοῦ Πεντζίκι περὶ ὀριζόντων θυμίζουσι σὲ πολλοὺς ἀπὸ ἐμᾶς τὸν τρόπο μὲ τὸν ὀποῖο οἱ παλιοὶ καλοὶ μας δάσκαλοι, στὴν Πατριδογνωσία τῆς τρίτης Δημοτικοῦ μᾶς σήκωναν στὸν πίνακα ἀπέναντι ἀπὸ τὸν χάρτη τῆς πατρίδας μας καὶ μᾶς παρότρυναν νὰ σχηματίζουμε σωστά τὸν σταυρὸ μας, ἀναφέροντας μὲ τὴ σειρά μέτωπο-Βορράς, κοιλιὰ-Νότος, δεξιὸς ὤμος-Ἀνατολή, ἀριστερός ὤμος-Δύση. Ἀμέσως μετὰ ἀνακοινώναμε ὅτι προσανατολιστήκαμε. Ἀσύλληπτη παιδαγωγικὴ μέθοδος, ἡ ὀποία μὲ πολλὴ σωστὸ τρόπο μᾶς σύναπτε διὰ τοῦ Σταυροῦ στὸν κόσμο!

Πραγματικά, ὁ Σταυρὸς ἀναδεικνύεται ζωογόνο καὶ ζωοποιὸ σύμβολο γιὰ τοὺς Ὀρθόδοξους χριστιανούς, φάρμακο ἀναιρετικὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἐπιπλέον ἀσφαλὴς θύρα πρὸς τὴν Ἀνάσταση καὶ τὴ Ζωή. Κάθε

ἄλλο παρά εἶδωλο ἀποτελεῖ γιά ἐμᾶς ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ: μᾶς ἐπιτρέπει νά περνᾶμε στή ζωή τοῦ οὐρανοῦ, ἢ μάλλον μέ τή χάρη τοῦ Χριστοῦ πού ἔχει, φέρνει τή ζωή τοῦ οὐρανοῦ στή δική μας ζωή, καλλήλυνόντάς την, λαμπρύνοντάς την, ὁμορφαίνοντάς την, κάνοντας κι ἐμᾶς ὠραίους ἀνθρώπους, πού σημαίνει «τῆς ὥρας», ὄριμους πνευματικά, συνόμιλους τῶν Ἁγίων τῆς πίστεώς μας, ὁμοίους μέ ἐκείνους κατά τό σταυρικό φρόνημα.

Εἶναι, μάλιστα, εὐκαιρία ἡ σημερινή μέρα, ἡ ὁποία θυμίζει τή μεγάλη Παρασκευή μέ τή νηστεία καί τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, νά προσευχηθοῦμε στόν ἐσταυρωμένο Θεό νά μᾶς δώσει τήν πνευματική γεύση αὐτοῦ τοῦ σταυρικοῦ φρονήματος.

Μέ χαρά καί μέ φόβο

Ἡ ὑμνολογία τῆς ἡμέρας μᾶς προτρέπει νά ἀσπαστοῦμε καί νά προσκυνήσουμε τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ μέ χαρά καί μέ φόβο. Χαρά, γιατί ὁ Σταυρός σημαίνει τή σωτηρία γιά μᾶς, ὅσο ἁμαρτωλοί καί ἂν εἴμαστε· καί φόβο, γιά τό πλῆθος τῶν ἀνομημάτων μας καί τῶν ἀκατονόμαστων παθῶν πού μᾶς ταλανίζουν, τίς ἀποτυχίες στή ζωή μας, ὅπως καί φόβο, λύπη, ὅταν φέρνουμε στόν νοῦ τό τί ὑπέστη καί ὑπέφερε στόν Σταυρό ὁ ἀναμάρτητος Χριστός γιά χάρη μας. Ἡ χαρά καί ὁ φόβος στήν καρδιά σηματοδοτοῦν τήν πνευματική ἐκείνη κατάσταση πού οἱ Πατέρες μας ὀνομάζουν χαρμολύπη. Εἶναι ἡ χαρακτηριστική ἐκείνη διάθεση τοῦ νοῦ καί τῆς καρδιάς κατ' ἐπέκταση καί ὄλων ἐκείνων πού ἀγωνίζονται σωστά ἐν Χριστῷ.

Τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ

Κάνοντας σωστά τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, δηλαδή σωστά σχηματίζοντάς το πάνω στό σῶμα μας, ἐκφράζουμε ἀκριβῶς αὐτή τή χαρμολύπη. Ὅπως τονίζει καί ὁ ἅγιος Σιλουανός δέν μένουμε ἀπογοητευμένοι ἀπό τίς ἀρνητικές καταστάσεις μέσα μας καί γύρω μας, γιατί ὁ Σταυρός μᾶς χαρίζει δύναμη καί ἐλπίδα. Ὁ σχηματισμός του πάνω στό σῶμα μας εἶναι ταυτόχρονα θεία Του ἐπέμβαση στή ζωή μας, ἀνάκαμψη καί ἀνάρρωση. Αὐτή τήν ἐννοια ἀλλήλωστε ἔχει καί ἡ φράση «κράτα τόν νοῦ σου στόν Ἰᾶδη καί μήν ἀπελπίζεσαι» τοῦ Ἁγίου: πνευματικά ὁ ἄνθρωπος νά ἔχει γευτεῖ τά ἔγκατα τοῦ Ἰᾶδη καί τῆς κόπιας διὰ τοῦ Σταυροῦ καί ὁ ἀναστάς Κύριος, ἡ χάρη Του, πού δέν μπορεί νά κατανοηθοῦν ξέχωρα

14 Σεπτεμβρίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Ἦχος: — Ἐωθινόν: — Ἀπόστ.: Ἀ΄ Κορ. α΄ 18-24. Εὐαγγέλιον: Ἰω. 1θ' 6-11, 13-20, 25-28, 30.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Σεπτεμβρίου, μετὰ τὴν Ἰψωσιν.

Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν' 34-θ' 1.

από τόν Σταυρό, νά τόν ἔχουν «ἐξαγάγει» σέ ἀνάψυξη, ἀνακούφιση καί παρηγοριά. Ἔτσι καταλαβαίνει κανεῖς πόσο βάρους πνευματικοῦ νοήματος περικληθεῖ ἡ φράση ἀπό τό γνωστό ἐξαποστειλῆριο «Σταυρός πιστῶν τό στήριγμα».

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ἡ προσφορά τῆς ἀνόθευτης καί εὐλικρινοῦς ἀγάπης ἀποτελεῖ τό κίνητρο τῆς δημιουργίας καί λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας. Οἱ συμμετέχοντες σ' αὐτήν τήν ἐκπαιδευτική δραστηριότητα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἔχουν τήν δυνατότητα νά βοηθήσουν ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας πού στεροῦνται τήν ἀκοή, ἔχοντας ἄλλες ὁμως διεξόδους ἐπικοινωνίας καί οἱ ὁποῖοι συγχρόνως διψοῦν νά μάθουν γιά τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία.

■ Ἐγγραφές:

Οἱ ἐγγραφές θά πραγματοποιοῦνται μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου στίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου.

■ Ἐναρξη μαθημάτων:

Τήν Πέμπτη 9 Ὀκτωβρίου θά γίνει ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.

■ Διάγραμμα Λειτουργίας:

Τά μαθήματα γίνονται ἀνά δεκαπενθήμερο ἡμέρα Πέμπτη.

Τό πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Σεμιναρίου περιλαμβάνει τίς ἀκόλουθες θεματικές ἐνότητες: Στό πρῶτο καί στό δεύτερο ἔτος σπουδῶν παρέχονται βασικές γνώσεις τῆς Νοηματικῆς Γλώσσας καί στό Ἐπιμορφωτικό ἔτος γνώσεις πού ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τήν Κατηχητική Διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

■ Πληροφορίες:

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. στό Γραφεῖο Κατηχίσεως καί Νεότητας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8π.μ.-2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: apostoliki-diakonia@ath.forthnet.gr καί νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr, στήν ἐνότητα *ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχίσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*, στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχίσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr